

Členové lobbistické organizace za vlády Petra Fialy zcela ovládli aktivity Ministerstva životního prostředí. Firmy si psaly vlastní zákony, nasadily do nejvyšších funkcí vlastní členy a také na tom náležitě vydělaly. Vše umožnil Petr Hladík.

Autor: Thomas Paukner

medium.seznam.cz

Hladíkovo ministerstvo ovládli lobbisté. Vydělali, ale účty platíme všichni - Médium.cz

Dnešní článek věnuji rozkrytí nejzávažnějšího případu pronikání vlivu lobbistů do politiky od odchodu Václava Klause z politiky. I [Aleš Řebíček](#) nebo [Marek Dalík sbírali skrze své obchodní zájmy v politických funkcích pouhé „stamiliony“](#) a Andrej Babiš si na základě zmapovaných a popsanych kauz přišel díky provozním dotacím taktéž „jen“ na stovky milionů korun, například u dnes již legendární inovační linky na toustový chléb. Tyto vazby politiků na soukromý byznys se však staly téměř okamžitě po svém vzniku tématem investigativních reportáží a novináři usilovně popisovali vliv jednotlivých aktérů na legislativu, státní rozpočty i personální obsazení jednotlivých ministerstev či státních podniků.

V minulých dvou článcích jsem popisoval [aktivity spolku Klimatická žaloba z.s.](#) a vliv nápojářské lobby na Petra Hladíka, [který nastavil systém zálohování PET lahví a plechovek přesně tak, aby stvořil mocný nápojářský monopol, než aby převzal funkční systémy zálohování z Německa či Dánska](#). Nakonec se však počínání lobbistů podařilo zabránit, když začal Hladík narážet i na odpor z vlastních koaličních řad a Petr Fiala následně prohrál volby. Vláda Andreje Babiše [legislativu shodila ze stolu a k vytvoření monopolu tak nikdy nedošlo](#), ačkoli se Petr Hladík snažil zákon prosadit na sílu, a to hned několikrát.

Obě předešlá témata jsem si nevybral náhodou. V dnešním textu hodlám popsat nejrozsáhlejší průnik lobbistů do státní správy, kde opět figuruje bývalý ministr životního

prostředí Petr Hladík a v příštím článku dokonce do příběhu vstoupí i Martin Abel, autor klimatické žaloby a dlouholetý předseda spolku, mimo jiné i člen hnutí DUHA.

Nejprve je ale třeba vysvětlit, v čem byl průnik lobbistů na Ministerstvo životního prostředí škodlivý a jak přesně se legislativa upravovala, aby vyhovovala zájmům velkých firem podnikajících v obnovitelných zdrojích. Nutné je také vysvětlit rozdíly mezi českým přístupem k OZE a tím polským či německým, aby čtenáři pochopili, kde je onen miliardový zakopaný pes.

Evropa masivně investuje do obnovitelných zdrojů. I ty však mají svá úskalí a nelze je stavět bez rozmyslu

Celá Evropská unie [masivně investuje do obnovitelných zdrojů](#). Tento přístup je logický, pochopitelný a především také správný. Spojení solární energie s elektromobilitou dává smysl u obyvatel periferií, kteří se tak stanou méně závislími a navíc ještě ušetří. Sám to vím, solární články na chalupě mi v kombinaci s baterií napájí až 80 % ročního provozu a úspora jde do desítek tisíc korun ročně. I firmám se uleví, [když na své nevyužité střechy nainstalují solární panely a stanou se alespoň částečně energeticky soběstačnými](#). Je však třeba rozlišit mezi spotřebitelským využitím u firem i domácností a masivní výstavbou OZE za účelem generování energie pro celou síť, což zajišťují provozovatelé solárních i větrných parků.

Výstavba obnovitelných zdrojů má však také svá úskalí. Jelikož neumíme plánovat počasí, nelze také zajistit stabilitu a větrné či solární elektrárny tak vyrábí převážně jen tehdy, svítí-li slunce a fouká-li vítr. Když svítí a fouká až příliš, trpí síť přetoky, tedy přebytky vyráběné energie a je nutné jí adekvátně posílit, aby bylo možné tyto přebytky transportovat skrze energetickou soustavu. [Když pak svítí a fouká příliš málo, je nutné výkon obnovitelných zdrojů vyvážit jiným, ať už plynem, jádrem, vodou, uhlím nebo biomasou a opět, síť je tomuto principu opět třeba přizpůsobit](#). Někdy je tedy energie až příliš, jindy je jí málo. Státy provozující nestabilní obnovitelné zdroje, tedy solární a větrné parky, pak musí řešit i situace, kdy je cena energie na burze záporná. V takových případech [jsou obnovitelné zdroje pomyslně na obtíž a naopak za výrobu energií platí, protože ucpávají energetickou soustavu přebytečnou elektřinou](#). Z pohledu provozovatelů solárních a větrných elektráren tedy existují podnikatelská rizika, jejichž odbourání znamená miliardové zisky.

Za tyto miliardy již dává smysl bojovat, lobbovat a vyvinout maximální snahu k tomu, aby byly zákony v oblasti OZE psané na míru konkrétním firmám, dotace se přihrávaly správným směrem a náklady v ideálním případě platil stát, nebo koncoví spotřebitelé.

Petr Hladík umožnil masivní střet zájmů. Lobbisté ovládli ministerstvo i klíčové legislativní procesy

Existuje organizace nazvaná [Svaz moderní energetiky \(SME\)](#), která sdružuje podnikatele v obnovitelných zdrojích. Pro následující odstavce je prvně třeba rozlišit, kdo je kdo. [Martin Sedlák](#), [Martin Ander](#) a [Petr Holub](#) jsou členy Svazu moderní energetiky, na čemž není nic závadného. S nástupem Petra Hladíka se však všichni tři zmínění chopili rolí také na Ministerstvu životního prostředí a nešlo o bezvýznamné posty. Sekci ochrany klimatu [obsadil Petr Hladík po svém nástupu právě Petrem Holubem](#), přičemž šlo o úřednickou roli odpovědnou za tvorbu legislativy a další záležitosti sektoru. [Martina Sedláka](#) a [Martina Andera](#) si následně Hladík na Ministerstvo životního prostředí [přivedl jako své dva poradce](#).

Ministr životního prostředí Petr Hladík má také dva nové poradce, a to Martina Sedláka ze Svazu moderní energetiky a někdejšího kolegu na pozici náměstka brněnského primátora Martina Andera.

ČTK, Tisková zpráva Ministerstva životního prostředí, květen 2023

Existují dokonce i veřejná vyjádření a [dokumenty, kde Martin Sedlák avizuje, že hodlá dohlížet na legislativu v OZE a přispívat k maximálně vstřícným podmínkám pro investory do solárních a větrných parků](#). I na oficiálních ministerských dokumentech je role Sedláka popsána jako „poradce ministra životního prostředí a programový ředitel Svazu moderní energetiky“. Jde o stejný střet zájmů, jaký by měl Andrej Babiš, pokud by jeho poradce či ministr zároveň působil v Agrofertu, nebo jedné z lobbistických organizací napojených na zemědělce či potravináře.

Samotná existence střetu zájmů ale nedokládá, že došlo k jakékoli škodě a prosazování zájmů podnikatelských skupin. To však není tento případ, což hodlám doložit v následujících odstavcích společně s předmětnými dokumenty a zdroji.

Jak vznikaly podkladové studie k legislativě? A kdo je zadával?

Výše zmiňuji, že si Petr Hladík přivedl na Ministerstvo životního prostředí tři členy Svazu moderní energetiky. Petr Holub se ujal role vedoucího úředníka a řídil sekci ochrany klimatu, zatímco Martin Ander a Martin Sedlák působili coby poradci ministra. Po zhruba šesti měsících od Hladíkova nástupu začaly vznikat podkladové studie ke vznikající legislativě o obnovitelných zdrojích.

Prvním klíčovým dokumentem je [Vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu \(NKEP\)](#). Účelem dokumentu je vymezit strategii i prostředky k energetické transformaci a také rozvrhnout, jak se na nákladech budou podílet firmy i spotřebitelé. Již vznik tohoto dokumentu provází četné kontroverze, jak upřesním níže.

Foto: Podkladová studie k NKEP, Ministerstvo životního prostředí

Studii ke klíčovému plánu NKEP, který je taktéž nazýván energetickou Biblí, zadal a zafinancoval Svaz moderní energetiky.

Podkladovou [studii pro tvorbu NKEP ale neobjednalo Ministerstvo životního prostředí, nýbrž vznikla na objednávku Svazu moderní energetiky ve spolupráci s firmou Deloitte.](#)

Je vysoce nestandardní, že podklady k legislativě vytváří přímo podnikatelé v obnovitelných zdrojích, navíc bez meziresortní konzultace, díky čemuž do vzniku dokumentu nepromlouvali nezávislí odborníci, zejména pak správci přenosové soustavy. Studie zaplacená Svazem moderní energetiky, tedy organizací řízenou Martinem Sedlákem, který zároveň vystupoval jako pověřenec Ministerstva životního prostředí k relevantní legislativě uvádí, [že je v České republice možné vybudovat až 15,4 GW výkonu v obnovitelných zdrojích.](#) Jen pro představu - jde o větší instalovaný výkon, než je [současný odběr všech domácností i firem na území České republiky.](#)

Proti této tezi se následně [ohradil správce distribuční soustavy ČEPS, který uvedl, že jde o holý nesmysl a energetická infrastruktura takový výkon nemůže pojmout.](#)

Předložený materiál [NKEP] nedostatečně reflektuje dopady vysoké penetrace nekontrolovaných zdrojů na náklady na zajištění systémových služeb. Tyto náklady, které hradí koncový zákazník, mohou v predikovaném scénáři vzrůst až o 50 % oproti současnosti.

Rok 2024. Stanovisko ČEPS k navrženému plánu NKEP z dílny Svazu moderní energetiky.

Své námitky [uvedla i Hospodářská komora, kterou ale nelze vnímat jako nezávislou organizaci, protože sdružuje i podnikatele v energetice mimo obnovitelné zdroje. Její obavy jsou ale v tomto případě oprávněné, protože se zcela shodují s expertním stanoviskem ČEPS.](#)

Komora zásadně nesouhlasí s metodikou modelování cenové hladiny elektřiny, která v NKEP nereflektuje budoucí nárůst regulované složky ceny. Materiál operuje s optimistickými scénáři poklesu tržních cen, které jsou však pro koncové odběratele smazány skokovým nárůstem plateb za systémové služby a distribuci.

Tisková zpráva Hospodářské komory k vládní energetické politice

Proč tedy státní ČEPS a Hospodářská komora kritizují plán sepsaný a zafinancovaný Svazem moderní energetiky? Odpověď je prostá - aby byla strategie realizovatelná, musel by stát vynaložit desítky miliard korun na modernizaci distribuční sítě a jelikož má ČEPS pouze ty peníze, které inkasuje v rámci plateb za regulovanou složku energií, účet zaplatí spotřebitelé a firmy, které Hospodářská komora zastupuje.

To ale Petru Hladíkovi, ale ani vládě Petra Fialy nevadilo. V roce 2024 vyšla nová vyhláška Energetického regulačního úřadu, která rekordně navýšila cenu regulované složky a tím zajistila firmě ČEPS dostatečné finance. **Účet ve výši 20 miliard korun**

ročně však zaplatily firmy a domácnosti formou nejdražší regulované složky elektrické energie na světě (!) ve výši 51 % z celkové ceny. Pro průmysl se na vysokém napětí meziročně zvedla cena regulované složky o 106 % a pro velmi vysoké napětí dokonce o 201 %.

Plán NKEP byl na popud Ministerstva životního prostředí schválen bez meziresortního připomínkového řízení a teze ze studie financované Svazem moderní energetiky se přímo promítly i do legislativy České republiky. Účet za posílení sítě zaplatí odběratelé energie a podnikatelé v obnovitelných zdrojích se na nákladech nijak nepodílí.

Lobbisté nedosáhli všeho, co zamýšleli. I tak ale mají nejlepší podmínky v Evropě

Pro úplnost je třeba dodat několik málo případů, kde se navrhovaný plán Svazu moderní energetiky setkal s natolik rezolutním odporem, že byli lobbisté donuceni k ústupu. Původně byly navrhovány zóny pro vybudování OZE i v okolí armádních radarů a vojenských základen - Petr Hladík [musel ustoupit a relevantní zóny odebrat](#). Následně se solárníci pokusili do zákona [propašovat i zcela bezprecedentní pravidlo, které by jim zajistilo dotování výkupních cen energie skrze takzvaný zelený bonus i v době, kdy je energie příliš a ceny padnou do záporu](#). Tento bod je zcela klíčový a naprosto se vymyká zažitě praxi v okolních státech, jak upřesním v odstavcích níže. Nakonec [plán obsahuje klauzuli o dotované výkupní ceně ve formátu T+3 hodiny](#). Pokud jsou ceny na burze záporné, až po třech hodinách stát podnikatelům v OZE přestane vyplácet prémii k výkupním cenám. V tomto [ohledu je Česká republika jediným státem na světě](#), který se k OZE v dobách síťových přetoků staví takto benevolentně.

Proti dotování negativních cen bojovalo i Ministerstvo financí Zbyňka Stanjury, nakonec [však dosáhlo jen dílčího kompromisu ve formě pro podnikatele velmi příjemného systému T+3](#).

Když ostatní evropští podnikatelé [prodělávají, musí své zdroje z důvodů přetížení sítě vypnout](#) - výjimkou podnikatelé, většinou členové Svazu moderní energetiky, kteří mají na tento proces více než 3 hodiny. V původním návrhu si Svaz moderní energetiky hodlal také prosadit zcela zanedbatelnou akumulaci energie u velkých solárních a větrných parků. Ve [finálním návrhu ale Ministerstvo financí a Ministerstvo průmyslu a obchodu dosáhlo toho, že musí solárníci udržovat úložné kapacity energie alespoň pro 20 % výkonu svých solárních a větrných parků](#). Opět jde o nejnižší úroveň v Evropě. [Podnikatelé v Rakousku musí držet 80 % akumulací kapacity a v Německu přes 60 %](#). Distributoři, zejména ČEZ a EG.D, následně dotlačili Ministerstvo životního prostředí k tomu, aby sdílení energie [probíhalo přes EDC - elektromagnetické distribuční centrum](#). V původním návrhu hodlali majitelé solárních a větrných elektráren pouštět energii do sítě způsobem, který ČEPS v připomínkovém řízení popsals jako „anarchistický“.

Kromě tří klíčových oblastí sporů byly ostatní připomínky Hospodářské komory a dalších ministerstev [vypořádány bez promítnutí do finální verze plánu NKEP](#). Návrh prošel a Svaz moderní energetiky mohl slavit, protože se ze dne na den zcela zásadně změnilo podnikatelské prostředí - samozřejmě ve prospěch členů Svazu moderní energetiky, kteří si zákon sami napsali a prosadili.

Více bezemisní energie z obnovitelných zdrojů přinese Česku nezávislost na dovozu fosilních paliv, levnou energii pro dekarbonizaci ekonomiky i výhodná řešení pro energetickou soběstačnost domácností. Výstavbu velkých solárních elektráren lze podpořit pomocí rozdílových smluv soutěžených v aukcích tak, aby měl stát jasnou kontrolu nad ročními přírůstky a současně spotřebitelé mohli těžit ze zvyšujícího se objemu levné zelené elektřiny. Je také třeba přijmout opatření, která zkrátí lhůty pro povolování nových solárních a větrných elektráren. Bez nich reálně hrozí, že Česko bude mít dražší energii než jeho sousedé,

Martin Sedlák, poradce ministra a ředitel Svazu moderní energetiky v jedné osobě, 2024

Výše uvedený [komentář Martina Sedláka](#), poradce ministra a ředitele Svazu moderní energetiky v jedné osobě dokládá, že se schválením NKEP ambice neuvadly, ba naopak. Příklad prosazení plánu NKEP - zcela zásadního pro českou energetiku - je jen modelovým příkladem lobbingu Svazu moderní energetiky na Ministerstvu životního prostředí za časů Petra Hladíka. Další legislativa byla schválena obdobným způsobem.

- Lex OZE III, [tedy zákon č. 87/2025 Sb.](#): Podkladovou studií pro přijetí této legislativy byla studie vypracovaná společností AKU-BAT, tedy zakládajícím členem Svazu moderní energetiky. Studie nese název [Flexibilitou ke snížení potřeby kapacity fosilních paliv](#) (2022).
- Lex OZE II, tedy [zákon č. 469/2023 Sb.](#) : Podkladovou studií pro přijetí této legislativy byla studie vypracovaná přímo Svazem moderní energetiky. Zákon mimo jiné určuje podmínky pro domácnosti provozující solární energii a ukládá jim, aby platily poplatky agregátorovi trhu - jednomu ze členů SME - za přetoky do sítě, které přitom sami podnikatelé ze SME neplatí. Studie nese název [Potenciál rozvoje obnovitelné energie v Česku do roku 2030](#) (2023). Studie je doplněná druhým výtvorem, taktéž z dílny Svazu moderní energetiky, s názvem *Agrovoltaika: Příležitost pro české zemědělství*. Tato studie je přitom zásadní a [umožňuje skrze navázanou legislativu](#) provozovatelům větrných a solárních elektráren skupovat či pronajímat zemědělskou půdu 2. a 3. bonity, čímž lze dosáhnout extrémních zisků - o tom ale až později.

Výše uvedená legislativa [byla schválena a schvalovali jí členové Svazu moderní energetiky skrze role ve strukturách Ministerstva životního prostředí](#). Jako podklad

k legislativě si totožní členové Svazu moderní energetiky zaplatili a nechali zpracovat studie, jejichž vliv na legislativu je zcela zásadní.

Při polemice o vlivu lobbistických organizací je třeba se ptát, kudy běží pomyslný zajíc. V tomto případě je třeba sledovat tok peněz, čemuž věnuji poslední odstavec dnešního článku, kde porovnám legislativu v České republice, Rakousku, Německu a Polsku, aby mne nikdo nemohl nařknout z jakékoli neobjektivní analýzy nebo sdílení neúplných informací.

Nejrozsáhlejší průnik lobbistů do vládních struktur. Co je výsledkem?

Psal jsem to již na úvod článku. Nejde o budování obnovitelných zdrojů, to je zcela logická a smysluplná odpověď na realitu dnešní Evropy a její závislosti na fosilních zdrojích. Jde o způsob, jakým lobbisté dosáhli svého a vytvořili nebývale přívětivé podmínky, [za které jim občané a firmy platí desítky miliard korun ročně](#). Ano, částka je skutečně tak vysoká, jak vysvětlím níže. Lex OZE II, který byl zpracován pod taktovkou lobbistů ze Svazu moderní energetiky, [zajistil mimořádně nevýhodné podmínky pro domácnosti a firmy využívající obnovitelné zdroje energie, zatímco upevnil postavení dominantních provozovatelů solárních a větrných parků na trhu](#).

Brzdou komunitní energetiky je zpracování a předložení návrhu zákona ve velmi nízké kvalitě. Samotná Legislativní rada vlády vydala v dubnu k novele velmi negativní stanovisko, nedoporučila vládě v současné podobě zákon schválit a vrátila ho k přepracování. Tím potvrdila, že připomínky odborníků a připomínkových míst včetně Svazu byly relevantní.

Svaz průmyslu, vyjádření k Lex OZE II

Firmy - většinou členové Svazu moderní energetiky - jako Solar Global nebo Nano Green mohou po schválení zákona propojit své solární či větrné parky bez nutnosti založení entity energetického společenství. Laik si může situaci představit jako určitý ostrovní provoz v rámci energetické soustavy, kdy musí distributor i celý řetězec vytvořit požadované podmínky bez přenesení souvisejících nákladů na podnikatele v OZE, limit je až 11 míst. Přeje si tedy firma Solar Global hypoteticky propojit Prahu, Zlín a Varnsdorf? Distributor - placený daňovými poplatníky - [musí tomuto modelu vytvořit podmínky bez ohledu na náklady, ty jdou ze 100 % za státem, respektive spotřebiteli ve formě účtů za regulovanou složku energie](#). Distributoři navíc musí kvůli Lex OZE II na své náklady [zřídit i průběhové měření, opět bez přenesení nákladů na dotčené podnikatele](#). Tento parametr se týká i domácností, protože Lex OZE II [zřizuje institut takzvaného agregátora, tedy firmy, jejíž služby si musí domácnost produkující energii zaplatit a pouze skrze agregátora sdílet síťové přetoky](#). Podnikatelé, opět většinou členové Svazu moderní energetiky, tuto energii odkoupí pod cenou, zinkasují poplatek a následně jí díky nulovému odporu distribuční soustavy doručí koncovému zákazníkovi.

I v silně zelenou energií ovlivněném Německu je sdílení v rámci sítě omezeno na nízké napětí - v České republice nikoliv. Každá skupina sdílející výkon několika geografických lokací OZE musí navíc požádat o svolení (Německo, Polsko, Rakousko), v Česku stačí sdílení oznámit. Distributor následně musí přeplánovat klidně i celou síť, protože připojit musí bez výhrad a neodkladně. Ne, není to normální a firmy sdružené ve Svazu moderní energetiky mají v tomto ohledu nebývale příznivé podmínky k podnikání, které nemají v Evropě obdoby.

Dalším kamenem úrazu je Lex OZE III. Díky schválení zákona na základě podkladové studie z dílny Svazu komunitní energetiky se provozovatelé bateriových úložišť sdružení v organizaci AKU-BAT - pod Svazem moderní energetiky - stali vyvolenými hráči na energetickém trhu. Za odběry energií do baterií neplatí distribuční poplatky, mohou bateriová úložiště stavět kdekoli v síti - i na kovenčních zdrojích. Díky tomuto schématu nově existuje doslova stroj na peníze - provozovatelé baterií energii odeberou bez poplatku a následně jí prodají pod tržní cenou, schéma je dokonalé. Aby toho nebylo málo, provozovatelé baterií, kteří dodají alespoň 80 % kapacity zpět do sítě, jsou navíc osvobozeni od plateb za rezervovanou kapacitu. Mohou tak nakupovat levnou elektřinu v noci a draze jí prodávat v hodinách denní špičky, aniž by hleděli na kapacitní problémy - ty řeší na své náklady distributoři.

Největší revolucí je ale takzvaná agregace výkonové kapacity. Tepelná čerpadla nebo solární články domácností ztrácí s Lex OZE III autonomii. Již nepatří zákazníkům, nýbrž nad nimi získávají kontrolu agregátoři trhu - provozovatelé OZE často sdružení ve Svazu moderní energetiky. Díky zákonu, který si sami napsali, mohou vytvořit takzvanou virtuální elektrárnu a prodávat výkon tepelných čerpadel nebo domácích solárních článků státnímu správci soustavy ČEPS ve formě služby výkonové rovnováhy (SVR). Jde o stálou platbu, protože ČEPS může při krizových stavech kdykoli výkon použít ke stabilizaci energetické infrastruktury a aniž by tak firmy ze Svazu moderní energetiky cokoli vytvářely, využívají Lex OZE III k nezanedbatelným výdělům v řádech miliard korun ročně.

Nic obdobného v Rakousku, Německu nebo Polsku neexistuje. Naopak, firmy provozující OZE platí adekvátní část nákladů na posílení distribuční soustavy a tyto společnosti si také nemohou samy určit, kde budou stavět. Musí vycházet z pomyslných územních plánů distributora a přizpůsobit kapacity OZE schopnostem distribuční soustavy, což v České republice zákon nijak nestanovuje. Potenciálně tak v extrémních případech vzniká nepozorovaný základ pro miliardové arbitráže, které ale umožnil právě Svaz moderní energetiky tím, že napsal zákon pro své vlastní členy.

Účet za lobbying na Ministerstvu životního prostředí zaplatily domácnosti a firmy. Částka je ohromující

Často se zapomíná, že implementace obnovitelných zdrojů elektřiny nenese svou cenu pouze v nákladech na vyrobenou elektřinu a její prodej zákazníkům. Energetické soustavy [nebyly stavěny na související napěťové šoky a každý instalovaný výkon solárních či větrných elektráren musí být předem naplánován i v infrastruktuře, kterou většinou platí odběratelé energií v rámci regulované složky ceny.](#)

Nyní to bude pro mnoho lidí zcela nepředstavitelné, ale v následujících pasážích cituji [renonované odborníky z ČEPS a brněnského EGÚ](#), tedy státních institucí, jejichž data lze vykládat jako nezávislá a věrohodná. Podle studie Možnosti zlepšení integrace obnovitelných zdrojů do [elektrizační soustavy z dubna roku 2025 si rozvoj OZE vyžádá investice do energetické soustavy ve výši 40 miliard korun ročně](#). Aby bylo toto číslo pochopitelné, jde o 3 773 korun ročně za každého dospělého, dítě i seniora v České republice.

Stávající kapacita sítí není nafukovací. Pokud se mají připojit další tisíce megawattů, musíme nejen stavět nové vedení, ale také zvýt využití toho stávajícího.

EGÚ, reakce k Lex OZE III, říjen 2024

Po schválení evropského klimatického cíle ve formě 90 % snížení emisí oxidu uhličitého do roku 2040 vypracovalo EGÚ další studii, [Náklady na dekarbonizaci průmyslu \(Cíl 2040\)](#). V tomto materiálu experti odhadují celkové náklady na investice do energetické infrastruktury v důsledku rozvoje OZE na 3 000 miliard korun, tedy tři biliony ve 14 letém období. [Opět, jde o 283 018 korun na každého občana České republiky, včetně nemluvnat.](#)

To by přineslo (nekontrolovaný rozvoj OZE) v příštích 15 letech bezprecedentní investiční a technické nároky, které nejsou realistické, a zároveň jsou pro značnou část energeticky náročného průmyslu fakticky likvidační.

Michal Kocourek, ředitel EGÚ, listopad 2025

Petr Hladík pustil lobbisty na Ministerstvo životního prostředí. Ti si přihrávali miliardy a nikoho to nezajímalo

Systém výstavby obnovitelných zdrojů v České republice již nepřipomíná trh ani zdaleka. Samotná [výstavba je dotována až do výše 50 % nákladů z Modernizačního fondu Evropské unie s tím, že každou z dotací osobně schvaloval ministr Hladík](#). Půda je levná, členové Svazu moderní energetiky [umožnili firmám, aby si pronajímali zemědělskou půdu zařazenou do půdního fondu, jejíž cena dosahuje stovek korun za metr čtvereční](#). Náklady na připojení nesou distributoři placení daňovými poplatníky a domácnosti platí za to, že je členové Svazu moderní energetiky zastupují ve vyvažování soustavy bez toho, aby z toho malí odběratelé cokoli měli. Společnosti ve Svazu moderní energetiky se staly prioritními staviteli, prioritními distributory a prioritními odběrateli elektřiny v jedné

entitě. Po třech letech působení Petra Hladíka na Ministerstvu životního prostředí je podnikatelům v OZE přizpůsobeno vše myslitelné a vliv lobbistů jde ještě násobně dále.

Nyní se však prostor jednoho mimořádně dlouhého článku vyčerpal. Lex OZE II, Lex OZE III, Vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu i další závaznou legislativní metodiku si vypracovali samotní podnikatelé, aniž by mediální redakce a investigativní novináři byť jen zvedli obočí. Jde o nejzávažnější, nejrozsáhlejší a nejnákladnější střet zájmů v historii České republiky, [za nějž platí všichni daňoví poplatníci bez výjimky desítky miliard korun ročně](#). Problematice ale málokdo rozumí, což zájmům lobbistů mimořádně nahrává a [mohou tak své nepokryté prosazování zájmů na úkor spotřebitelů maskovat altruistickou snahou o energetickou nezávislost na Ruské federaci nebo i za záchranu planety či klimatu](#).

Smutnou realitou však zůstává, že v současném rozpoložení zůstávají čeští podnikatelé v OZE vyvolenou kastou, [která nenese žádné náklady a tato kasta si za uplynulé 3 roky ministrování Petra Hladíka vytvořila pod patronátem Petra Fialy nesmírně příznivé podmínky, které by jim jejich němečtí, rakouští, nizozemští nebo polští kolegové jen záviděli](#). Na závěr mohu jen dodat, že současná kauza poradkyně Aleše Juchelky může nést znaky střetu zájmů. [Pořád se ale jedná o ženu, která administruje pražské městské části dotaci na vybudování dětského hřiště a pomyslně jde tak o poměrně neškodný průnik do státní moci](#). Největší investigativní redakce v zemi však sledovaly výše uvedený, prokazatelný a zdokumentovaný střet zájmů po dlouhé tři roky a neudělaly nic, zhola nic.

Pokud Vás text zaujal, prosím o jeho sdílení k širší veřejnosti. Nejde o text populární či chtěný, ale věřím, že jde o text velmi potřebný.

V příštím článku se hodlám téma rozvést následovně:

- Jak se zakladatel spolku Klimatická žaloba z.s. stal hlavním odborníkem Ministerstvem životního prostředí při vypracovávání akceleračních zón pro větrné elektrárny?
- Jak je možné, že si investoři vykoupili půdu v akceleračních zónách ještě před tím, než je Petr Hladík zveřejnil?
- Jak je možné, že ministr Petr Hladík slavnostně poklepal na základový kámen větrné elektrárny člena Svazu moderní energetiky ještě před tím, než byl schválen územní záměr a než byly vytyčené akcelerační zóny?
- Kolik členové Svazu moderní energetiky vydělali za rok 2024 proti období před nástupem Petra Hladíka, kdy byly výkupní ceny energií vyšší?

Dovětek autora

Dříve jsem vždy na závěr psal, že kvalitní texty nevznikají ze vzduchu. Je tomu skutečně tak a ještě více to platí u textů unikátních, které popisují dnešní svět reálně a pragmaticky. Toto úsilí je vzácné a autoři, kteří by se na témata dívali objektivně či nezaujatě, pomalu mizí ze světa konzumujícího informace, které bez přidané hodnoty publikum pouze ubezpečí ve vlastních světonázorech. Pokud Vás text zaujal a hodnotu v něm spatřujete, podpořte mne komentářem, ať už negativním či pozitivním, sdílením, nebo také i přímo finančně, protože již nic, ani tento text, nevzniká bez nákladů v podobě času, znalostí a úsilí. Kritiky mohu ubezpečit, že se svou tvorbou již brzy skončím a než se tak stane, pokusím se, aby mé články byly zpracováním, tématy, ale i kvalitou skutečně unikátní, nebo se tomuto cíli alespoň maximálně přiblížily.

Každé slovo v dnešním textu je podepřeno fakty a prověřeno právním zástupcem. I tak ale očekávám množství žalob, na které jsem však náležitě připraven.